

[Kirkeministeren]

kegårde er ved sådanne gravminder. Men kirkeministeriet har jo allerede med fuld tilslutning fra folketinget fået en lille mulighed for at støtte de anlæg, man vil lave på kirkegårdene omkring gravminderne, og også restaureringen af de sten, der trænger til at komme under kyndig konservatorbehandling.

Jeg tror, det sådan omtrent var de spørgsmål, der selvfølgelig melder sig, når man læser dette lovforslag.

Jeg er glad for, at fru Alice Brask nævnte, at stiftsøvrighederne nu på mange måder kan være de besluttende myndigheder. Det er et led i den decentralisering, som vi gerne ser inden for kirkeministeriet såvel som inden for andre ministerier, og at de ikke-selvejende kirkegårde nu kommer med, er et stort fremskridt. Det er egentlig en legalisering af en gammel tradition, men mange er meget glade for, at netop de 20 kirkegårde er kommet med. Der er mange ting, der har ventet på, at det blev formaliseret.

Fru Inger Harms stillede det spørgsmål, hvad der nu bliver gjort, når fredningstiden for et gravsted er udløbet, og hun spurgte om urner, om asken osv. Jeg vil gerne sende de udførlige regler om dette til kirkeudvalget, så man kan tage en drøftelse af det dér, om man finder, at disse regler er rimelige og nutidige.

Og så kan jeg trøste fru Inger Harms med, at det er forbudt at bruge sprøjtemidler. Det skal selvfølgelig stå der, og det gør heller ikke noget, at man en gang imellem minder om, at det altså er forbudt.

Jeg vil også sige med hensyn til spørgsmålet om det tyske mindretals gravsteder, som meget relevant er blevet rejst her i dag, at hvis man i kirkeudvalget ikke mener, at det står stærkt nok i lovforslaget, så kan vi drøfte, hvordan vi mener det kan indgå i den bekendtgørelse, der følger dette lovforslag op.

Så spørger til sidst hr. Poulsgaard, om man aldrig nedlægger en kirke. Dertil må jeg sige, at der er vist meget, meget længe imellem, at der bliver nedlagt en kirke, selv om jeg jo til min store glæde ser, at der stadig er brug for at bygge nye kirker rundt omkring. Det, der sker, når en kirke nedlægges som kirke og derved går ud af folkekirkelig brug, er, at den overgår til kulturministeriets område. Det er jo f.eks., hvad der er sket med en

kirke i hr. Poulsgaards valgkreds, nemlig kirken i Mårup.

Qvist Jørgensen (S):

Nu har vi jo beskæftiget os med indholdet i lovgivningen, og så vil jeg gerne nu stille et lidt mere formelt spørgsmål – eller rettere to.

Det ene går på, om det er udtryk for en ændring af praksis, at vi, samtidig med at vi har fået lovforslaget til behandling i folketinget, så vidt jeg husker samme dag også modtog udkastet til den bekendtgørelse, der skal udsendes vedrørende denne lov. Så vidt jeg kan se, er det lidt af en ændring i forhold til almindelig praksis her i folketinget, som jeg i øvrigt ikke skal gøre det store nummer ud af. Men af hensyn til historien kunne det måske være interessant at få det oplyst.

Det andet, jeg vil spørge om, er: når der nu har været en masse høringsparter – og jeg har fuld forståelse for, at der skal være virkelig mange høringsparter i en sag som denne – hvorfor er SiD så ikke blevet hørt? Denne fagforening står jo ikke på listen. SiD er jo en aftaleberettiget part i disse sager og i øvrigt også en modpart til de kommunale begravelsesvæsener, som har været hørt i sagen.

Jeg synes, det kunne være interessant at få svar på de to spørgsmål.

Kirkeministeren (Mette Madsen):

Det er egentlig udmærket, at spørgsmålet om bekendtgørelsen bliver stillet.

Det er jo sådan, at da jeg arvede kirkeministeriet fra min forgænger, var dette lovforslag allerede ude til høring, og som man kan se, er det meget moderniseret i takt med den almindelige modernisering af lovforslag i det hele taget, men jeg syntes, at det i forhold til den nugældende lov måske var blevet meget kortfattet, og da jeg så spørger mine embedsmænd: hvorfor er det nu kortet ned, så siger de: ja men alle de relevante ting vil blive nedfældet i en bekendtgørelse, og den udarbejder vi jo et forslag til, når lovforslaget er vedtaget. Så bad jeg om, at denne bekendtgørelse blev udarbejdet nu, for når man laver et så kortfattet lovforslag, ville det være rimeligt, at også den bekendtgørelse, der skal følge lovforslaget op, kommer ud til høring hos alle brugerne, sådan at de ved, hvad det er, vi taler om, netop fordi loven er så kortfattet.